

I det første spørgsmål nævnte fru Lissa Mathiasen også min taletid. Jeg mener, at der, hvis man kan sige det, man skal, på 5 minutter, så ingen grund er til at stå og vrøvle i 10 minutter. Så det var lige svaret på det også.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg vil da opfordre hr. Kim Christiansen til at prøve at sætte sig ind i problemerne med de ansatte, som faktisk bliver meget påvirket af at være under konstant overvågning. Så kan det være, at vi kan komme videre med det under udvalgsarbejdet.

Men jeg ville gerne høre hr. Kim Christiansen, om der er nogen steder, hvor Dansk Folkeparti ikke mener, at der skal være overvågning. For jeg kan forstå, at hr. Kim Christiansen mener, at det er helt fint, at der er overvågning overalt i det offentlige rum; at det er helt fint, at der er overvågning på alle arbejdspladser – det går jeg ud fra gælder alle arbejdspladser – altså at Dansk Folkeparti synes, at det er fint med overvågning. Så jeg skal bare høre: Er der overhovedet nogen steder, hvor Dansk Folkeparti ikke mener, at det skal være lovligt at have overvågning?

(Kort bemærkning).

Kim Christiansen (DF):

Jamen det er der da. Der er masser af steder, hvor der ikke skal være det. Fru Line Barfod nævnte det jo selv. I det offentlige rum bør der være en høj grad af overvågning, og det udelukker jo samtidig det private rum, hvor vi ikke mener, at der skal være overvågning.

Så vil jeg lige sige noget om det med at sætte sig ind i sagerne. Jeg har drevet selvstændig virksomhed i 18 år i detailledet og har i masser af år haft overvågning i butikken også af kassefunktioner, hvilket medarbejderne har været informeret om. Jeg må indrømme, at jeg aldrig har haft nogen, der hverken er blevet psykisk syge eller på anden måde har følt sig generet af det, fordi det er foregået i en dialog med medarbejderne, og der har været skilte osv. af hensyn til kunderne.

Det her er et arbejdsgiver- og arbejdstager-spørgsmål, og det bør afgøres der. Det er ikke noget, vi skal stå og lovgive om. Der vil altid være arbejdsgivere, der ikke lever op til deres forpligtelser og ansvar, og jeg er ganske sikker på, at vi altså der har de faglige organisationer

til at komme efter de brodne kar, som findes i alle grene af samfundslivet.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Vi kan holdningsmæssigt være uenige om, hvorvidt man skal lovgive eller overlade det til arbejdsmarkedets parter. Men hr. Kim Christiansen startede med at sige, at der slet ikke var nogen ansatte, der var blevet påvirket psykisk, og at der ikke var nogen, der var blevet syge af overvågning. Det er det, jeg mener. Det er altså væsentligt, at man, når der bliver fremlagt eksempler på det, også er opmærksom på, at det ikke bare er folk, der lyver. Der er faktisk nogle, der er blevet syge af det, og det bliver vi nødt til at tage alvorligt. Så kan vi jo holdningsmæssigt være uenige om, hvad vi skal gøre.

Men tilbage til spørgsmålet om Dansk Folkepartis holdning til, hvor der skal overvågning og ikke skal være overvågning. Arbejdspladser er altså ikke det offentlige rum, men private rum. Der har vi lovgivning, der meget klart definerer, hvad der er offentlige rum, og hvad der er private rum.

Dansk Folkeparti mener, at det på alle arbejdspladser skal være muligt at foretage overvågning – sådan forstod jeg hr. Kim Christiansen – og også i det offentlige rum skal det være muligt at foretage overvågning. Hvor mener hr. Kim Christiansen så ikke, at man skal kunne foretage overvågning? Vil hr. Kim Christiansen også gerne have, at vi udvider overvågningen herinde, så det ikke kun er, når vi er i Folketingsalen, vi er overvåget, men også når vi er inde ved siden af, når vi går rundt på gangene og alle mulige andre steder? Dog går jeg ud fra, at toiletterne ikke skal være omfattet.

(Kort bemærkning).

Kim Christiansen (DF):

Jeg kan så trøste med, at det skal toiletterne ikke. Det skal mit soveværelse heller ikke. Når fru Line Barfod siger, at arbejdspladser er private, så er det jo ordkløveri. Jeg mener ikke, at det er privat. Når noget er privat, så mener jeg, at det er hjemme hos mig eller hjemme hos fru Line Barfod, og man skal naturligvis ikke overvåges på sin private bopæl. Det er det, jeg mener med det.

Jeg sagde, at jeg ikke udelukkede, at der kunne være eksempler på, at folk var blevet syge af at blive overvåget eller på anden måde havde følt sig generet af det. Jeg sagde bare, at mig bekendt havde jeg ikke kendskab til det. Det er jo